

दलाललाई तीन लाख दिएर राई रुसबाट फर्किए

भापा(प्रस)। खोटाङका ३१ वर्षीय सुमन राई वैदेशिक रोजगारीका लागि मलेसिया जाने सोचमा थिए। सुकेधारामा एउटा मेनपावरको अफिस देखेपछि उनी त्यतै पसे। मलेसियाका लागि काम खोज्न गएका उनलाई मेनपावर व्यवसायीले 'रूसी आर्मीमा जाने?' भनेर सोधे।

रूसमा जान ८ लाख रूपैयाँ खर्च लाग्ने र मासिक २ लाख ६५ हजार रूपैयाँ तलब हुने बताएपछि राई रूसी सेनामा जान तयार भए। त्यो बेलासम्म उनलाई रूसमा युद्ध भइरहेकोबारे केही जानकारी थिएन।

'ठिक छ, म जान्छु भनेर निर्णय गरेँ। त्यसपछि मलाई भिजिट भिसामा जानुपर्छ भनेर ३० दिनको भिसा लगाइदिनुभयो,' उनले भने।

उनलाई नेपालबाट सुरुमा दुबई लगियो। त्यहाँबाट उनी मस्कट पुगे। 'मस्कटमा ८ घण्टा विमानस्थलभित्रै राखियो। ८ घण्टापछि रिजिस्ट्रार गर्न मान्छे आयो। विमानस्थलमा सबै सेटिङ मिलाएर आएको त्यो एजेन्टले होटलमा लियो,' उनले भने।

होटलबाट भोलिपल्टै आफूलाई रूसी सेनामा भर्ना गराउन लगिएको राईको भनाइ छ। 'होटलमा राखेको भोलिपल्ट नै भर्तीमा लियो। त्यसपछि फस्ट क्याम्पमा गएँ। त्यहाँ युद्ध तथा

लडाइबारे केही थाहा भएन। त्यहाँबाट केही समय तालिम दियो। तालिममा हतियार कसरी चलाउने लगायतका विषयमा जानकारी दिइयो,' उनले भने। तालिम सकिने बेला आउन थालेपछि आफूहरूलाई अब ड्युटीमा जानुपर्छ भनेर जानकारी गराइएको राई बताउँछन्। अनि बल्ल युकेनी सीमा क्षेत्रमा लडाइका लागि जानुपर्ने रहेछ भन्ने बुझेको उनको भनाइ छ। राईका अनुसार सेनामा भर्ती भएपछि आफूसँगै आएको इलामका विजय तामाङ युद्धको क्रममा मारिएको भन्ने खबर आयो। 'ऊ र मसँगै भर्ती भएका थियौं। एउटै क्याम्पमा थियौं। सँगैको साथी बित्यो भन्दा मलाई साह्रै डर लाग्यो,' उनले भने, 'नरमाइलो लाग्यो। त्यसपछि मैले सोचेँ कि लाइफमा पैसामात्र ठुलो कुप होइन। आफू सक्नुभएमा छ भने पैसा त पछि पनि

कमाइन्छ भन्ने लाग्यो।' त्यसपछि आफूसहित तीन जना नेपालीले युकेनी युद्धभूमिमा नगड नेपाल फर्किने योजना बनाएको उनले सुनाए। त्यसका लागि उनीहरूले सेटिङ मिलाएर दलाललाई तीन लाख रूपैयाँ दिए। यसरी रातारात भागेर आफू नेपाल आउन सफल भएको उनको भनाइ छ।

रूसी सेनामा नेपाली युवा उल्लेख्य भर्ना भएको राई बताउँछन्। उनले भने, 'कुनै नेपालीले युद्धमा जाँदैन, नेपाल फर्किन चाहन्छु भन्नेको खण्डमा उनीहरूको पासपोर्ट राखिदिने र युकेनतिर पठाउने रहेछन्। तर, नेपाल पठाउँदैनन्।' रूसी सेनामा भर्ना भएका धेरै नेपालीको मृत्यु भइसकेको हुन सक्ने उनको अनुमान छ। तर, मृत्युको तथ्याङ्क बाहिर नआउने उनको भनाइ छ।

'हामी धेरै थियौं। ट्याङ्कै यति नै भन्न सकिँदैन। त्यस्तै ७/८ सय जना जति थियौं होला। सामान्य तालिम दिएर युद्धमा पठाउँछ। मरेपछि कसैलाई पनि जानकारी दिँदैन,' उनले भने।

युद्धमा खटाउँदा कसैलाई फोन सुविधा नदिएर राईले बताए। आफ्नै साथीभाइ

भए पनि उनीहरूलाई फरक फरक टोलीसँग पठाउने गरेको उनको भनाइ छ। 'हामी त त्यहाँको लागि फ्रन्टलाइन आर्मी रहेछौं। रूसी आर्मी त अन्तिममा हुन्छन्। अगाडि हामीलाई पठाउने, अनि फ्रन्टलाइनमा भएकाहरू मरेको वा घाइते भएको खण्डमा रूसी सेनाहरू गाडी लिएर रूस फर्किन्छन्,' उनले भने।

त्यस्तो अवस्थामा न मृत्यु भएका नेपालीको शव पाइन्छ, न घाइतेले समयमै उपचार पाउने उनको भनाइ छ। रूसी सेनामा नेपालीसँगै भारतीय, चाइनिज, मंगोलियन नागरिक समेत रहेको उनले बताए। अन्य देशका नागरिक थोरै संख्यामा रहे पनि नेपालीहरू भने धेरै रहेको उनको दाबी छ।

राईले तालिम तथा ड्युटीको क्रममा समेत कमाण्डरले साह्रै दुःख दिने गरेको बताए। 'कमाण्डरले कतिपयको त कानको जाली फुट्ने गरी हान्दो रहेछ। तालिममा पलाउने, खाना नदिने, सजाय दिने जस्ता काम धेरै गर्छन्। कमाण्डरले भनेको मानेन भने कडा सजाय दिन्छन्,' उनले भने।

नेपालीहरू सिधै नेपालबाट भन्दा पनि दुबई, कतारबाट बढी जाने गरेको उनको अनुमान छ। दुबई, कतारमा राम्रै जागिर पाइरहेका नेपालीहरू पीआर पाउने तथा बढी तलब पाउने आशमा रूस जाने गरेको उनको भनाइ छ।

बिर्तामोडका दश उत्कृष्ट शिक्षक सम्मानित

बिर्तामोड(प्रस)। नेपाल शिक्षक संघ छ्न्। सम्मानित हुनेहरूमा महेन्द्र रत्न बिर्तामोडको छैटौँ प्रतिनिधि सभामा नगरका माध्यमिक विद्यालयका सुजता आचार्य १० जना उत्कृष्ट शिक्षक सम्मानित भएका र उमाकुमारी राजवंशी, वीर अमरसिंह

माविका सोमनाथ तामाङ, मोहनमाया माविका राधादेवी ओली र कमला न्यौपाने, सरस्वती माविक बुद्धवारीका सुशिला थपलिया, महेन्द्रन्यौति माविका राजन प्रसाई, पञ्चरत्न माविका मिना राजवंशी, देवकोटा आधारभूत विद्यालयका गणेश सिटौला र लक्ष्मी आधारभूत विद्यालय विरानका हरिप्रसाद सुवेदी रहेका छन्। कार्यक्रममा स्थायी नियुक्तिका आधारमा सबैभन्दा जेष्ठ शिक्षकद्वय मिरा थपलिया र पदमा पाण्डेलाई टिकाप्रसाद देवकादेवी स्मृति पुरस्कारबाट नगद रु २ हजार ५०० सहित सम्मान गरिएको थियो। त्यस्तै

बाँकी तैसो पृष्ठमा

भापामा ब्राउनसुगरसहित पाँचजना पक्राउ

भापा(प्रस)। भापामा प्रतिबन्धित लागूऔषध नियन्त्रण ब्युरो कौन्सिलबाट लागूऔषध ब्राउनसुगरसहित पाँच जना पक्राउ परेका छन्। पक्राउ पर्नेहरू कमल गाउँपालिका ५ का तीनजना र बिर्तामोड ३ का दुईजना रहेका छन्। शुक्रवार टाउँ बस्ने अन्दाजी २७ वर्षीय यामप्रसाद नगरपालिका ६ पुरानो मेची पुलमा लागूऔषध नियन्त्रण ब्युरो कौन्सिलबाट ईलाका प्रहरी कार्यालय कौन्सिलबाट खटिएको संयुक्त प्रहरी टोलीले नेपालतर्फ पैदल आउँदै गरेका कमल ५ नमुना टोल बस्ने अन्दाजी १९ वर्षीय प्रितेश राई, सोही टाउँ बस्ने अन्दाजी २७ वर्षीय यामप्रसाद सुनुवार, अन्दाजी २१ वर्षीय आमोद

राईलाई शंका लागेर चेकजाँच गर्नेक्रममा प्रितेश राईलाई मुख खोल्न लगाउँदा उनको मुखभित्र सेतो रङको प्लाष्टिकको पोकाका लुकाईछिपाई ल्याउँदै गरेको ४ ग्राम ४० मिलिग्राम ब्राउनसुगर भेटिएको थियो। ती जनालाई नियन्त्रणमा लिई ईप्राका कौन्सिलबाट राखिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ। त्यस्तै बिर्तामोडबाट लागूऔषध ब्राउनसुगरसहित दुई जना पक्राउ परेका छन्। पक्राउ पर्नेहरूमा बिर्तामोड नगरपालिका- ३ का २२ वर्षीय कृष्णकुमार थापा र २३ वर्षीय अजय राजवंशी रहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय भापाले जनाएको छ। उनीहरूलाई गोप्य सूचनाको आधारमा प्रहरी चौकी बिर्तामोडबाट खटिएको प्रहरी टोलीले १ ग्राम १७० मिलिग्राम ब्राउनसुगरसहित पक्राउ गरेको हो। पक्राउ परेका उनीहरूमाथि थप अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ।

भद्रपुरमा चोरी बढ्यो

भापा(प्रस)। भद्रपुरको एउटै ठाउँबाट पटक-पटक मोटरसाइकल र साइकल चोरीका घटना भइरहे तापनि प्रहरीले अहिलेसम्म चोरी गर्ने गिरोह पत्ता लगाउन सकेको छैन।

भद्रपुर नगरपालिका-६ स्थित कामेश्वर कम्प्लेक्स (सिनेमा हल) अगाडिबाट मोटरसाइकल र साइकल चोरी हुने क्रममा अर्भै रोकिएको छैन। बुधबार र शनिवार

त्यही ठाउँमा हटिया बजार लाम्छा बजार जाने स्थानीयले सिनेमा हल अगाडिको सडक छेउछाउ आफ्नो सवारीसाधन पार्किङ गरी हटिया भर्ना जान्छन्। त्यही ठाउँबाट मोटरसाइकल र साइकल चोरी हुने गरेको स्थानीयहरू बताउँछन्। न त त्यहाँ कुनै नेपाल प्रहरी वा नगर प्रहरी खटाइएको हुन्छ, न त वरिपरि कुनै सीसीटीभी क्यामेरा जडान गरिएको छ।

चोरी गर्ने गिरोहले त्यसको फाइदा उठाउँदै मोटरसाइकल र साइकल चोरी गरेर टाप कस्छन्। चोरी भएका सवारीसाधन खोजीमा प्रहरीले खासै चासो नदेखाउँदा चोरीका घटनाहरू बढ्दै गएकोप्रति नगरवासी चिन्तित देखिएका छन्। यसैक्रममा

बुधबार दिउँसो कामेश्वर कम्प्लेक्स (सिनेमा हल) अगाडिबाट फेरि एउटा मोटरसाइकल चोरी भएको छ। भद्रपुर-७ निवासी खेमराज दुजेलका नाममा रहेको मे ९ प ६३४ नम्बरको कालो रङको सुपर स्लेन्डर मोटरसाइकल चोरी भएको हो। अन्दाजी ४ बजेको समयमा दुजेल त्यहाँ मोटरसाइकल पार्किङ गरी हटिया भर्ना गएका थिए।

फर्किएर आउँदा मोटरसाइकल चोरी भइसकेको थियो। दुजेलले तत्काल मोटरसाइकल चोरी भएको घटनाको बारेमा वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरमा जानकारी गराइसकेका छन्। तर, उनको मोटरसाइकल अर्भै फेला परेको छैन। २०७९ माघ २६ गते पार्किङ गरी राखिएको मे ७ प २०६३ नम्बरको होण्डा कम्पनीको कालो रङको साइन मोटरसाइकल त्यहीबाट चोरी भएको थियो।

भद्रपुर-८ निवासी प्रदीप बस्नेतका नाममा रहेको सो मोटरसाइकल हालसम्म फेला परेको छैन। त्यसको एक वर्षअघि भद्रपुर-५ निवासी राजन अधिकारीको पनि एउटा मोटरसाइकल त्यही ठाउँबाट चोरी भएको

थियो। त्यो मोटरसाइकल पनि अर्भै फेला परेको छैन। मोटरसाइकल नभई त्यहीबाट कयौँ साइकल समेत चोरी भइसकेको घटनाहरू पनि रहेको स्थानीयहरू बताउँछन्। वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरले नगरको आपराधिक क्रियाकलाप रोकथामका लागि दुई जना सादा पोशाकमा (युमुवा) प्रहरी परिचालन गरेको छ। उनीहरूलाई गोप्य सुराक ल्याउन खटाइएको हो। तर, सादा पोशाकका प्रहरीहरू सूचना संकलन गर्नुभन्दा पनि तस्करि गर्ने र पोकापोकी ल्याउनेको पछाडि मात्र कुट्ने गरेकोप्रति नगरवासीले गुनासो समेत पोख्नु थालेका छन्। 'सादा पोशाकको काम चोर पत्ता लगाउनुपर्ने हो, तर उनीहरू खल्ती भर्ना खोलातिर कुट्छन्,' एक स्थानीयले भने।

सुरक्षा फितलो हुँदा चोरीका घटना बढ्यो वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरको शान्ति सुरक्षा फितलो बन्दै गएपछि नगरमा चोरीका घटना बढिरहेको हो। चोरी बढेसँगै स्थानीयमा त्रास छाएको छ। बिहीवार राति भद्रपुर-६ स्थित संगम चोकबाट एउटा सिटी सफारी चोरी भएको छ।

स्थानीय लालबहादुर साहको प्र-१-०१-०९ ह १८३७ नम्बरको रातो रङको सिटी सफारी चोरी भएको हो। घर अगाडि पार्किङ गरी राखिएको सफारी चोरी भएपछि उनले शुक्रबार बिहान वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरमा उजुरी दिएका छन्। त्यसको एक साताअघि माघ ११ गते भद्रपुर-६ निवासी हेमन्त सुरानाको घरबाट नगद र सुन चोरी भएको थियो। घरमा कोही नभएको मौका छोपी दिउँसोको समयमा चोरी भएको पीडित सुरानाले जानकारी दिए।

उनको घरको कोठाबाट ४ तोला सुन र ७० हजार नगद चोरी भएको हो। उनले घरमा भएको चोरीबारे वडा प्रहरी कार्यालयलाई जानकारी गराएपनि हालसम्म प्रहरीले घटनाको सुईको समेत पाउन सकेन। त्यसैगरी माघ १७ गते भद्रपुर नगरपालिका-१ सोमबारेस्थित साना किसान सहकारी संस्थामा चोरी भएको थियो। कार्यालयको इयालको पल्ला र ग्रिल फोडेर चोर भित्र प्रवेश गरी लकर समेत फोडेर लकरभित्र रहेको नगद ३ लाख २ हजार ९७६ रूपैयाँ र सिसी क्यामेराको हार्ड डिस्क चोरी भएको छ।

वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरको शान्ति सुरक्षा फितलो बन्दै गएपछि नगरमा चोरीका घटना बढिरहेको हो। चोरी बढेसँगै स्थानीयमा त्रास छाएको छ। बिहीवार राति भद्रपुर-६ स्थित संगम चोकबाट एउटा सिटी सफारी चोरी भएको छ।

वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरको शान्ति सुरक्षा फितलो बन्दै गएपछि नगरमा चोरीका घटना बढिरहेको हो। चोरी बढेसँगै स्थानीयमा त्रास छाएको छ। बिहीवार राति भद्रपुर-६ स्थित संगम चोकबाट एउटा सिटी सफारी चोरी भएको छ।

बाँकी तैसो पृष्ठमा

WE ARE HIRING

BALMIKI EDUCATION FOUNDATION
BAEFOU, a reputed school in Jhapa, announces vacancies for academic positions:

SN	Post	Qualification
1.	Hostel Teacher	Masters/Bachelor's Degree holder and at least 2-5 years of experience.
2.	ECA Teacher (Secondary)	With BBS/BBA education, at least 3-5 years of experience.
3.	Social Teacher (Primary)	With Masters/Bachelor's Degree holder and at least 3-5 years of experience.
4.	Chemistry (+2) Teacher	With MSC Degree holder and at least 3-5 years of experience.
5.	Math Teacher (Lower Secondary)	With BSC or Bachelor in Major Mathematics in any Faculty and at least 3-5 years of experience.

Salary: Best in the field
Interested candidate can apply along with an application and credentials along with a pp size photograph by **19th of Magh 2080**.
Only short listed candidates will be called for interview
Contact No.: 9804952506

डा. विकाश जैशी, MD, DM वरिष्ठ विशेषज्ञ - कलेजो (हिनर), पेट, ग्यास्ट्रिक अल्सर जुडिस हेल्थसाइन्स रोग समय: प्रत्येक महिनाको अखिर आइतबार, काठमाडौँबाट	डा. प्रेम ब. शाही, MS, FISS प्रमुख विशेषज्ञ - हाडजोर्नी, नशा तथा मेरुदण्ड सर्जन समय: दैनिक सेवा	प्रा. डा. अरुण सेढाई, MD, DM प्रमुख विशेषज्ञ - न्यूरोला (किडनी), पित्तब रोग तथा न्यूरोला प्रत्यारोपण फिजिसियन समय: प्रत्येक महिना विर हरिपटलबाट
डा. दिपायन पाण्डे, MD विशेषज्ञ - खाला, योग, योग्य, फुटुरोग समय: प्रत्येक विहवार	डा. हरिशंकर प्र. यादव, MD, FIEM विशेषज्ञ - मधुमेह, शार्डराईड, हर्मोन रोग। समय: दैनिक सेवा	प्रा. डा. गौरवराज ढकाल, MS, FISS प्रमुख विशेषज्ञ - मेरुदण्ड (स्थाइना), गर्दन, कम्मर, नशा दाँड रोग/सर्जन समय: प्रत्येक महिना विर हरिपटलबाट
डा. आलोक झा, MD विशेषज्ञ - आन्तरिक, नशा, रोग (बाल तथा किशोर मनोचिकित्सक) समय: प्रत्येक महिनाको पहिलो शनिवार	डा. धिरज ताम्राकार, MD विशेषज्ञ - आन्तरिक मेडिसिन तथा फिजिसियन। समय: दैनिक सेवा	डा. धर्मागत भट्टराई, MD, DM प्रमुख विशेषज्ञ - बाल गार्भरोग, एलर्जी तथा रोग प्रतिरक्षा (इन्फेक्टि) रोग समय: प्रत्येक महिना इच्छुलीकोचर सेन्टरबाट
डा. केशव कु. मण्डल, MD विशेषज्ञ - नवजात शिशु तथा बाल रोग समय: दैनिक सेवा	डा. धिरज गिरी, MS विशेषज्ञ - नाक, कान, घाँटी, टाउको रोग समय: दैनिक सेवा	डा. विवेक कट्टेल, MD, FRCI प्रमुख विशेषज्ञ - बाशरोग तथा (युरिक एसिड), जोर्नी रोग समय: प्रत्येक महिना नचुरो हरिपटलबाट

स्वास्थ्य सेवाको दैनिकी
जिवनरक्षा पोलिक्लिनिक
एण्ड डायग्नोस्टिक सेन्टर प्रा. लि.
वित्तमोड-४, भद्रपुररोड, भापा (यामाहा शोरूम अगाडि)
जानकारीका लागि सम्पर्क
023-531242/023-591566
प्याथोलोजि ल्याब/मिडिसो एक्स-रे/फिजियोथेरापी/विशेषज्ञ ओ.पि.डि.
हेल्थ प्याकेज/डेन्टल/डिजिटल एक्स-रे
9817094601

कांग्रेसका सांसदले काठमाडौं छोड्न नपाउने

गणेश मात्रे जान पाउने निर्देशन भएको छ। यसैगरी कांग्रेसले संसद् र संसदीय समितिमा सम्बन्धित मन्त्री तथा सांसदको उपस्थिति अनिवार्य बनाएको छ। नेता लेखकले भने, 'सभा र समितिको बैठकमा मन्त्रीहरू अनिवार्य उपस्थित रहने, सांसदको कुरा सुने र सरकारलाई सदनका प्रति उत्तरदायी बनाउनका निमित्त मन्त्रीहरूले गम्भीरताका साथ उपस्थित हुने निर्णय भएको छ।' बैठकले संसदमा प्रस्तुत गर्न बाँकी रहेका विधेयकहरूलाई संसदमा पेश गर्न सरकारलाई आग्रह गर्ने निर्णय गरेको छ। विधेयक पारित गर्न संसदमा रहेका अन्य राजनीतिक दललाई अपिल गर्ने समेत निर्णय भएको कांग्रेस नेता लेखकले जानकारी दिए। नेपाली कांग्रेसले प्रतिनिधिसभाका १० वटा विषयगत समितिको संयोजक तोकेको छ।

भापा(प्रस) । नेपाली कांग्रेसले संसद् अधिवेशन चल्दासम्म आफ्ना सांसदहरूलाई उपत्यका नछोड्न निर्देशन दिएको छ। शुक्रबार बसेको संसदीय दलको बैठकले सांसदहरूलाई अधिवेशन अन्त्य नहुँजेलसम्म काठमाडौं नछोड्न निर्देशन दिएको हो। यदि छोड्ने परे प्रमुख सचेतक वा सचेतकबाट लिखित स्वीकृत गराए मात्र जान सकिने निर्णय भएको छ। बैठकपछि कांग्रेस प्रमुख सचेतक रमेश लेखकले भने, 'यदि अत्यावश्यक जानैपरे प्रमुख सचेतक वा सचेतकबाट लिखित स्वीकृत

कार्यतालिका अनुसार संसद् चलाउने सहमति

भापा(प्रस) । संसद्को हिउँदे अधिवेशन सुरु हुनुअघि प्रतिनिधि सभाका सभामुख देवराज घिमिरेले शुक्रबार दलका प्रमुख सचेतक र सचेतकहरूसँग छलफल गरेका छन्। छलफलमा संसद् सचिवालयले आगामी अधिवेशनको कार्यतालिका प्रस्तुत गरेको छ भने प्रस्तावित कार्यतालिकाअनुसार संसद् सञ्चालन गर्न दलहरूले पनि सभामुख घिमिरेसँग आग्रह गरेका छन्।

शुक्रबार साँझ सिंहदरबारमा बसेको सभामुख र प्रमुख सचेतक/सचेतकहरूको बैठकमा संसद्लाई कार्यतालिकाअनुसार सञ्चालन गर्ने र आगामी अधिवेशनबाट बढीभन्दा बढी कानूनहरू पारित गर्ने विषयमा सहमति जुटेको नेपाली कांग्रेसका

प्रमुख सचेतक रमेश लेखकले जानकारी दिए। 'हिउँदे अधिवेशनमा कसरी अघि जाने? के गरी जाने? भन्ने पूर्वतयारीका रूपमा छलफल भएको छ। हिउँदे अधिवेशनमा बढीभन्दा बढी विधेयक पारित हुन्छन् र कानून बन्छ। अहिलेको बैठकमा कार्यतालिकाका विषयमा समेत छलफल भयो,' प्रमुख सचेतक लेखकले भने, 'निश्चित क्यलेण्डर बनाउने, र त्यो क्यलेण्डर अनुसार अघि बढ्ने भन्ने कुरा भएको छ। सभाका बैठक पनि चलाउने र समितिका बैठकहरू पनि निरन्तर सञ्चालन हुने गरी अघि बढ्ने सहमति बनेको छ।' उनले संसदीय सुनुवाई समितिको सभापति छिट्टै चयन हुने समेत दावी

नेपाल भारतसँग १३२ रनले पराजित

भापा(प्रस) । नेपाल भारतसँग १३२ रनले पराजित भएको छ। आइसीसी यु-१९ विश्वकपमा नेपाल १६५ रनमा अलआउट भएपछि भारत विजयी बनेको हो। नेपालका लागि कप्तान देव खनालले सर्वाधिक ३३ रन बनाए। त्यस्तै ओपनर दीपक बोहोराले २२

पाण्डेले ४ विकेट लिए। यसअघि एस जितेर ब्याटिङ गरेको भारतले निर्धारित ओभरको खेलमा ५ विकेट गुमाएर २९७ रन बनाएको थियो। भारतका लागि कप्तान उदय सहरन र सचिन धासले शतकीय इनिङ खेलेका थिए। उदय १०० र सचिन ११६ रन बनाए। पेभेलियन फर्किएका थिए। त्यस्तै आदर्श सिंहले २१, अर्शिन कुलकर्नीले १८ र प्रियंशु मोलियाले १९ रन बनाए। मुसिर खान ९ रनमा अविजित रहे। फिफ्तले फिफ्टिङ गरेको नेपालका लागि गुल्शन भाले ३ विकेट लिए भने आकाश चन्दले एक विकेट लिए। नेपाल सुपर सिक्स्को पहिलो खेलमा बंगलादेशसँग ५ विकेटले पराजित भएको थियो।

आगलागीमा परी बेलायतमा नेपाली दिदीबहिनीको मृत्यु

एजेन्सी । स्कटल्यान्डको एर्बर्डिनमा आगलागीमा हुँदा दुई नेपाली दिदीबहिनीको मृत्यु भएको छ। एर्बर्डिनको ब्याक हिल्स रोडमा बस्दै आएका आँचल सुवेदी र शिशा सुवेदीको सोमबार साँझ भएको आगलागीमा मृत्यु भएको थियो। प्रहरीले पुष्टी गरेको छ। शिशा २४ वर्ष र आँचल २८ वर्षका हुन्। उनीहरूका पिता पोखरा युनिभर्सिटीका पूर्व प्राध्यापक डा. यज्ञप्रसाद सुवेदी हुन्। एर्बर्डिनस्थित नेप्लिज हिमालयन एशोसिएसन स्कटल्यान्डका अध्यक्ष डा. शिव तिवारीका अनुसार आगलागीका कारण निस्किएको धुँवाको मुस्कामा निसारिसिएर सुवेदी दिदीबहिनीले ज्यान गुमाएका हुन्।

भएकाले उद्धार सम्भव नभएको डा. तिवारीले बताए। उपल्लो तलामा रहनेहरूको उद्धार भएपनि आर्क भागेर बाहिर जान खोजेका दिदीबहिनी धुँवामा निसारिसिएर ज्यान गुमाउन बाध्य बनेको बुझिएको छ। आगलागी कसरी सुरु भयो भन्ने खुलेको छैन तर प्रहरीले घटना शंकास्पद नदेखिएको जनाएको छ। परिवारनिकट स्रोतले अस्पतालमा पोस्टमार्टम र प्रहरी अनुसन्धानको औपचारिकता पूरा भएको र आगामी साता मंगलबार दिदीबहिनीको अन्तर्दृष्टि गर्ने तयारी रहेको जनाएको छ। नेपालमा पोखरा घर भएका सुवेदीको परिवार फन्डै दुई दशकदेखि स्कटल्यान्डको एर्बर्डिनमा बस्दै आएको थियो। उनीहरूका तीन छोरीमध्ये एक आफ्नो जीवनसाथिसँग बस्दै आएका छन्। आगलागीमा ज्यान गुमाउने दुई दिदीबहिनी पनि पछिल्लो समय बाबुआमाको नजिकै छुट्टै फ्ल्याटमा बस्थे। मृतकमध्ये दिदी आँचल इन्जिनियर थिइन् भने आइटी अध्ययन गरेकी बहिनी शिक्षा समन्वयी तटमा काम गर्थिन्।

उदाहरणीय बन्यो चापागाईंको सुन्तला बगान

इलाम(प्रस) । जिल्लाका विभिन्न क्षेत्रमा सुन्तला मासिँदै गएर उत्पादनमा कमी आएका बेला इलामको एउटा बगान भने उदाहरणीय बनेको छ। बीस रोपनी क्षेत्रफलमा इलाम नगरपालिका-५ बरबोटेका किसान सामवेद चापागाईंले गरेको सुन्तला खेती लोभलाग्दो छ। यस वर्ष उनले रु १० लाखमा बगान बिक्री गरे। लटरम्म फलेका सुन्तला चाख्न, फोटो खिच्न र खेतीको तरिका सिक्न स्थानीय बगानमै पुग्न थालेका छन्। सामवेद र उनकी पत्नीलाई त्यहाँ आउने पर्यटकको घुईचो व्यवस्थापन गर्न यतिबेला थ्याइन्थ्याइ हुन्छ। पुस पहिलो सातादेखि अहिलेसम्म उनको घर वरिपरि पहुँचपुर सुन्तलाको भिडियो बनाउने, फोटो खिच्ने र सुन्तलाबारीमै रमाउनेको आउ-जाउ बाक्लो छ।

बरबोटेमा पनि सुन्तलामै सफलता हासिल गरिरहेको छ। उनको सुन्तला बगान यो सालको जिल्लाकै ठूलो बगान पनि हो। कुनै वर्ष रु तीन हजारमा बिक्री भएको सुन्तला

बगानमा यस वर्ष उत्पादन राम्रो छ", उनले भने, "धेरैतिर उत्पादन कम भएपछि व्यापारीले पोहोचको तुलनामा दोब्बरभन्दा बढी मूल्य दिएका छन्।" कृषि ज्ञान केन्द्रले पनि चापागाईंको बगान

मेट्रिक टन सुन्तला उत्पादन भएको इलाममा यस वर्ष दुई हजार सात सय ४० मेट्रिक टन सुन्तला उत्पादन भएको कर्मचारी रुजन खड्काले बताए।

किसान चापागाईंले यो साल रु १० लाखमा बिक्री गरेका छन्। सुन्तला लगाएको पहिलो वर्ष रु तीन हजारमा बिक्री गरेको सम्भन्धै सामवेदले यस वर्ष आफ्नो बगानको सुन्तला पाकन नपाउँदै रु १० लाखमा बिक्री भएको बताए। जिल्लाका विभिन्न ठाउँमा सुन्तला मासिँदै गएकाले चापागाईंको जस्तो बगान भेट्न निकै मुस्किल पर्छ। "गत वर्ष रु चार लाखमा बिकेको यो

कार्यालयका अनुसार यस वर्ष इलाममा विगतको तुलनामा सुन्तला खेती गर्ने क्षेत्रफलसमेत घटेको छ। आव २०८०/८१ मा दुई सय ७८ दशमलव पाँच हेक्टरमा मात्र सुन्तला खेती भएको छ। गत आव २०७९/८० मा दुई सय ८० हेक्टरमा सुन्तलाखेती गरिएको थियो। इलाम-५ माइजोगमाईको नामसालिङ, रोङको वडा नम्बर-६ लगायत क्षेत्रमा व्यावसायिक रूपमा सुन्तला उत्पादन भएको उनले बताए। "पुरानो बोट, रोग-कीरा, मौसम परिवर्तन, समयमा काटछौं, सिँचाई अभाव, जलवायु परिवर्तनको असर आदि कारणले पनि बगान मासिँदै गएका छन्", उनले भने, "अहिले उच्च क्षेत्रमा पनि सुन्तला फलन थालेको खबर आएका छन्, किन्ती खेती हुने स्थानतिर सुन्तला फलेको पाइएको छ।" केन्द्रले पनि सुन्तला मासिन नदिन बैँचा व्यवस्थापन सुदृढीकरण कार्यक्रम सुरु गरेको छ। चार नगरपालिका र छ गाउँपालिका भएको इलामका दश स्थानीय तहमा नै सुन्तलाको आंशिक खेती हुँदै आएको छ।

नगर प्रमुख केदार थापाले उनको बगानमा पुगेर अवलोकन गरेका छन्। नगर प्रमुख थापाले नगरले किसानका लागि विभिन्न अनुदान र सहयोगका कार्यक्रम वास्तविक किसानसम्म पुर्याउने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेका छन्। "सरकारले दिने अनुदान पनि वास्तविक किसानसम्म पुग्यो भने मात्रै कृषिमा प्रोत्साहन हुन्छ", उनले भने, "नगरपालिकाले किसानका लागि विभिन्न कार्यक्रम ल्याएको छ, दूध, चिया, अलैंचीजस्तै सुन्तला पनि किसानको निकै सम्भावनायुक्त खेती हो भन्ने उदाहरण यो बगानले देखाएको छ।" नगर प्रमुखसँगै बगान पुगेका इलाम उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष कृष्ण पौडेलले चापागाईंजस्ता मेहनती किसान सबैका लागि प्रेरणा भएको बताए। "हामी उपभोक्ताले पनि स्थानीय उत्पादनलाई नै प्राथमिकता दिने हो भने किसानलाई निकै ठूलो सहयोग पुग्छ", पौडेलले भने, "फलफूलका रूपमा पनि आयातितलाई भन्दा स्थानीय उत्पादन नै उपभोग गर्नुपर्छ भन्ने चेतना विकास गर्नु आवश्यक छ।" किसान सामवेद सशस्त्र द्रव्यका पीडित हुन्। उनका बुबा लेखनाथको सशस्त्र द्रव्यकालमा हत्या भएको थियो। त्यसपछि सामवेदको परिवार जिल्लाकै नामसालिङ गाउँबाट बरबोटेमा बसाइँ सरेको रहेछ। नामसालिङमै हुँदा पनि सुन्तला खेतीमा रमाएको उनको परिवार २० वर्षयता

गेटले किचेर बालकको मृत्यु

भन्दा पाँच (प्रस)।सुमरीकेस्ट्रीअ-महानगरपालिका-८ मा गेटले किचेर बालकको मृत्यु भएको छ। कोठा भाडामा बस्दै आएका अखिम बराईलीका ४ वर्षीय छोरा अनिष बराईली बिहीवार साँझ घरको गेटमा खेल्दै गर्दा गेट लडेर किच्दा गम्भीर घाइते भएका थिए। उनलाई उपचारको लागि तत्काल बिराट टिचिङ हस्पिटल बिराटनगर लगेकोमा उपचारको क्रममा मृत्यु भएको ईलाका प्रहरी कार्यालय इटहरीले जनाएको छ।

भूलसुधार
यस प्रतिदिन दैनिकको माघ १९ गते प्रथम पृष्ठमा प्रकाशित र प्रतिदिनडेली डटकममा प्रकाशित 'भाषामा पुरुष र महिला शिक्षकको नाचको फेसन' शीर्षक समाचार एउटा विषयमा आधारित रहेर गरिएकोमा त्यसबाट बिर्तामोडका केही निश्चित विद्यालय र शिक्षकहरूलाई चोट पुग्न गएकोमा क्षमायाचना गर्दै भूलसुधार गरिएको छ -सम्पादक।

आशा ज्वेलर्स
मद्रपुर ८, सगरमाथा चोक
आकर्षक तथा राम्रो मोडलमा बिना रसायनको गरगहना बनाउनु परे हामीलाई सम्झनुहोस।

प्रो. जितेन्द्र प्रसाद सोनार
सम्पर्क: ८८९७८५५९७९, ८८६८००८९५९

नेपाल आदिवासी जनजाती महासंघ
नगर समन्वय परिषद, भापाद्वारा आयोजित
दोस्रो बिर्तामोड महोत्सव-२०८०
मुख्य आकर्षक राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय स्तरहरू साथै ख्याती प्राप्त कलाकारहरूको प्रस्तुती

२०८० माघ ९ गते देखि ३० गते सम्म बिर्तामोड सिटी सेन्टर उत्तर मन्दिर रोड बाटो नजिक
सह-आयोजक: बिर्तामोड नगरपालिका | आयोजक: नेपाल आदिवासी जनजाती महासंघ नगर समन्वय परिषद, भापा

बिर्तामोड नगर अस्पताल
उपलब्ध सेवाहरू

- बाल रोग विशेषज्ञ सेवा
- नि:शुल्क नर्मल डेलिमरी सेवा
- मानसिक, नसा तथा टाउको रोग विशेषज्ञ
- रुजी तथा प्रसूति रोग विशेषज्ञ
- परिवार नियोजन सेवा
- पाठेघरको मुखको क्यान्सर जाँच
- नि:शुल्क सुरक्षित गर्भपतन सेवा
- वच्चाहरूमा हुने कुपोषण जाँच तथा व्यवस्थापन
- नसर्न रोगको जाँच
- किटजन्य कोभिडको नि:शुल्क जाँच
- खोप कार्यक्रम
- निर्वाणित प्रमाणपत्र दिने

नेपाल सरकारबाट तोकिएका ९८ प्रकारका औषधिको नि:शुल्क वितरण, विशेषज्ञ डाक्टरबाट दैनिक औषधी तथा परामर्श सेवा उपलब्ध छ।

बिर्तामोड नगर अस्पतालमा स्वास्थ्य बीमा सेवा सञ्चालनमा छ।

सम्पादकीय

संघीयता जोगाऔं

संघीय प्रहरी ऐन आउन नसक्नुमा 'स्वार्थ' मुख्य कारक देखिएको छ। प्रहरी उच्च नेतृत्व मुलुकभरको सुरक्षा कमान्ड आफ्नै मातहत राख्न चाहन्छ भने प्रदेशहरू यस्तो अधिकार सम्बन्धित प्रदेशले अभ्यास गर्न पाउनुपर्ने दावी गरिरहेका छन्। प्रहरी भनाई गर्ने, सरुवा/बढुवा गर्नेदेखि लिएर परिचालन र सबै कार्य ऐनमा व्यवस्था हुनैपर्छ। यसरी व्यवस्था गर्दा यो अधिकार प्रहरी प्रधान कार्यालयले राख्ने वा प्रदेशहरूलाई दिने भन्ने विवाद नै अहिले ऐन जारी हुन नसक्नुको मुख्य कारण हो। एकातिर प्रदेशहरूले संघले कानून नबनाउँदै प्रहरी ऐन बनाइसकेका छन् भने अर्कोतर्फ संघले जारी नगरेकै कारण त्यस्ता कानून बने पनि लागु हुने अवस्था छैन। किनकि संविधानतः प्रदेश कानून संघीय कानूनसँग बाफिनु हुँदैन र, बाफिएमा त्यस्ता प्रावधान स्वतः निष्प्रभावी हुन्छ। संघले नबनाएका कारण आफूहरूले बनाएका प्रहरी ऐन कार्यान्वयन हुन नसकेको भन्दै प्रदेश सरकारहरू आक्रोशित छन्। केही समयअघि मात्र प्रदेशका गृहमन्त्रीहरूले यो विषयमा प्रधानमन्त्रीसमक्ष आक्रोशसमेत पोखेका थिए।

मुलुक संघीयतामा गइसकेपछि सम्पूर्ण अधिकार र साधन/स्रोत स्थानीय सरकारहरूमा विनियोजन हुनु स्वाभाविक हो। एकातिर यसरी अधिकार विनियोजन गर्ने इच्छाशक्ति केन्द्रमा बस्नेहरूमा देखिएको छैन अर्कोतर्फ अधिकार लिन लालायित प्रदेश सरकार पनि आफूलाई यस्ता ऐनअनुसार अघि बढाउन सक्षम छैन भनेर प्रमाणित गर्ने अवस्थामा देखिएका छैनन्। प्रदेशहरूमा देखिएका अनियमितता, भ्रष्टाचार र मनपरीतन्त्रले उनीहरूलाई सुरक्षा जस्तो संवेदनशील क्षेत्रका पूर्ण अधिकार सुम्पिहाल्नुहुन्न भन्ने मत पनि जबर्जस्त अस्तित्वमा छ। मुख्य कुरा संघीयतामा जाने सैद्धान्तिक र व्यावहारिक अभ्यास थालिसकेपछि यसबाट पछि हट्ने सुविधा मुलुक सञ्चालकहरूलाई छैन। प्रदेश सरकारहरू यसका लागि सक्षम भइसकेका छैनन् भने तिनलाई सक्षम तुल्याउने कर्तव्य पनि संघीय सरकारकै हो। बरु अधिकार दुरुपयोग हुन नदिन केन्द्रमा 'नियन्त्रण संयन्त्र' बनाउन सकिन्छ जसले बाटो बिराउन लागेमा अनुगमन, मूल्यांकन र नियन्त्रण गर्न सकोस्। तर यो वा त्यो बहानामा संघीयताको मर्मबाट पछि हट्नु कुनै हालतले उपयुक्त हुन सक्दैन।

• प्रकाश अधिकारी

नेपालको संविधान र संविधान अन्तर्गतका ऐन, नियम, विनियम र आदेश जसका लागि बनाइन्छन् ती सर्वसाधारण नागरिक अधिकारशतः निरक्षर, अँठा छाप र गरिब छन्। कानूनको अज्ञानता कसैका लागि कुनै बहाना हुन सक्दैन। अमेरिकाका ३६ औं राष्ट्रपति लेन्डन जोन्सनको एउटा मार्मिक भनाइ छ, 'एउटा मानिस दोषी भएर जेल परेको हुँदैन; उसले सजाय पाएर पनि जेल परेको हुँदैन; ऊ सजाय भुक्तान नगरी भाग्ला कि भनेर पनि जेलमा राखिएको हुँदैन। एउटै कारणले ऊ जेलमा छ, त्यो कारण हो ऊ गरिब हुनु।' जेलमा राखिएको तर गरिबी लुकाउन सकिन्छ। हाम्रो समाजमा अपराध गर्ने र जेल जानेमा ठुलो हिस्सा निम्न मध्यम वर्गको छ। गरिबको समस्या दरिद्रता, अशिक्षा, आर्थिक पछोटेपन र साधनहीनता हो। गरिबीमा बाँच्नुको अर्थ निरन्तर हिंसाको खतरामा बाँच्नु पनि हो। कानून-व्यवस्था दुरुस्त रही अपराध घटेर समाजमा अमनचयन कायम हुँदाको सबैभन्दा धेरै लाभ गरिबले पाउँछ।

गरिब हुनाले शिक्षा, स्वास्थ्य र पहुँचको पूर्वाधार विकास नभएको दुर्गम, पिछडिएको र गरिबहरूकै बाहुल्यता भएको क्षेत्रमा बसोबास हुन्छ। नजिक विद्यालय हुँदैन, छ भने पनि गुणस्तरीय शिक्षा पाउनबाट बालबालिका वञ्चित रहन्छन्। गरिबीको कारण बालबालिका नियमित विद्यालय जान पाउँदैनन्, घरको काम वा मजदुरी गरेर परिवारलाई सघाउनु पर्छ। राम्रो शिक्षा नपाएपछि राम्रो रोजगारीबाट वञ्चित हुनु पर्छ। आर्जन कम हुँदा पोषणयुक्त खाना हुँदैन। पोषणयुक्त खानाको अभावमा स्वास्थ्य राम्रो हुँदैन। स्वास्थ्यमा समस्या परेमा राम्रो स्वास्थ्य सेवा उपलब्ध हुँदैन। स्वस्थ नभएपछि कमाइ थोरै हुन्छ। शिक्षाको अभावमा अधिकारबारे चेतना नहुँदा शोषण हुन्छ। गरिबीको यो दुष्चक्र चलि रहन्छ।

गरिबी दुर्दशा पनि हो। गरिबसँग अपरिचित

कोही छैनन्। गरिबसँग अनभिज्ञ पनि कोही छैनन्। गरिबलाई बिरलै विश्वसनीय, भरोसायुक्त र इमानदार मानिन्छ। गरिबको अर्थ देश, काल र परिस्थितिमा निर्भर रहने गर्छ। नेपालको कानून अनुसार गरिब भनेको नेपाल सरकारले निश्चित मापदण्ड अन्तर्गत समय-समयमा तोकेको राष्ट्रिय वा क्षेत्रगत गरिबीको रेखामुनि रहेको, शिक्षा, स्वास्थ्य जस्ता मानव विकासका सूचकका आधारमा पिछडिएको र निश्चित लिङ्गत तथा सामाजिक समूहका आधारमा राष्ट्रिय विकास प्रक्रियामा समावेश हुन नसकेको व्यक्ति वा समूह हो (गरिबी निवारण ऐन)। यो परिभाषा व्यक्तिको आय, उपभोग र क्षमताको कोणबाट गरिएको छ।

कानून समानता हो, गरिबी असमानताको प्रदर्शन। कानून अधिकार हो, दया, स्नेह, सहानुभूति र करुणा हुन। गरिब-धनी, विपन्न-सम्पन्न, निरक्षर-साक्षर, गाउँले-सहरिया, सक्षम-असक्ष, सबैलाई कानून चाहिन्छ। समय र समाज बदलिएसँगै नयाँ कानून बनाइन्छ र संविधान-कानून संशोधन गरिन्छन्। संविधान देशको मूल कानून हो, जससँग बाफिने कानून बाफिएको हदसम्म अमान्य हुन्छ। विगतमा कानूनको सहारा लिएर सर्वसाधारणको दमन र शासक वर्गको पृष्ठपोषण गरिन्थ्यो। अहिले समाजको प्रभुता सम्पन्न वर्ग आफ्नो अस्तित्व बचाइ राख्न वा बनाइ राख्नका लागि कानून बनाउने गर्छ भनिन्छ।

विधाधिकाले बनाएको कानूनको अधीनमा रही कार्यकारीले उपलब्ध स्रोतसाधनको अधिकतम सदुपयोग गरी नागरिकलाई स्वच्छ, तर्कसङ्गत, समान र भेदभावरहित ढङ्गबाट सेवा, सुविधा वितरण गर्छ भने अदालतले कसुरदारलाई दण्ड र पीडितलाई क्षतिपूर्ति उपलब्ध गराउँछ। प्रचलित फौजदारी कानून अनुसार अदालतले तोकेको धरौट वा जमानत दिन नसक्ने अभियुक्तलाई थुनामा राखी मुद्दाको पुर्पक्ष गर्नु पर्छ। गरिब अभियुक्तले धरौट वा जमानत दाखिला गर्न नसकी थुनामा बस्नु पर्छ। गरिबले अपराध गरेको ठहर नहुँदै अपराधी सरह सजाय भोग्नु पर्छ।

एक वा एक वर्षभन्दा घटी कैदको सजाय हुने कसुरमा पहिलो पटक कसुरदार ठहरी कैदको सजाय ठहर भएको कसुरदारलाई अदालतले कैदमा राख्नुको सङ्ग त्यस्तो कैदबाट रकम लिई कैदबाट छाडिदिन उपयुक्त ठहराएमा

दिनको तीन सय रुपैयाँका दरले रकम बुझाउन लगाइ कैदमा बस्न नपर्ने सुविधा दिन सकिने कानुनी प्रावधान छ। अदालतको फैसलाबमोजिम लागेको जरिवाना एवं असुलउपर हुन नसकेको सरकारी बिगो र दुनियाँको क्षतिपूर्ति एवं बिगोबापतको रकम दाखिला गर्न नसकेलाई कैद ठेकी असुलउपर जनाइन्छ। अर्थात् कैदबापतको रकम, जरिवाना, बिगो र क्षतिपूर्ति बुझाउन नसक्ने गरिबले कैदमा बस्नु पर्छ।

सम्पत्तिको विषयमा अदालतको सेवा लिने मानिसले सोबापत अदालती शुल्क भनेर दावी बिगोको प्रतिशतका आधारमा रकम दाखिला गर्नु पर्छ। पचास हजार रुपैयाँसम्मको बिगो भएमा सयकडा पाँचका दरले अदालती दस्तुर लाग्छ। यसपछिको बिगो अझै एक लाखसम्म, पाँच लाखसम्म, पच्चीस लाखसम्म र पच्चीस लाख माथि जतिसुकै गरी छ वर्गमा छुट्याइएको छ। पच्चीस लाखभन्दा माथि जतिसुकै बिगो भए पनि बढी अझ जतिका लागि सयकडा एकका दरले अदालती शुल्क लाग्छ। सामान्यतः गरिबसँग सम्बन्धित मुद्दा घटी बिगोका हुन्छन्। गरिबले अदालती सेवा प्राप्त गर्न बढी दस्तुर बुझाउनु पर्छ।

नितान्त गरिब भई लामो कोर्ट फि सबै वा केही बुझाउन असमर्थ छ भन्ने विश्वास गर्नुपर्ने मानसिब आधार भएमा वा भगडा परेको बस्तुबाहेक अरू जायजथा केही नभई कोर्ट फि दाखिला गर्न असमर्थ छ भन्ने देखिएमा मुद्दा फैसला भएपछि कोर्ट फि लिने गरी सुविधा दिन सकिने व्यवस्था कानूनमा गरिएको छ तर त्यसका लागि सम्बन्धित स्थानीय तहबाट सिफारिस भई आउनुपर्ने सर्त तोकिएको छ, मिनाह दिन सकिने व्यवस्था छैन।

गरिबप्रति हुनुपर्ने सामाजिक, आर्थिक, राजनीतिक तथा औपचारिक न्याय प्रस्तावनामा समेटिएको छ। प्रस्तावनामा उल्लेख भएका कुराहरू कार्य रूपमा साकार पार्न गरिब र धनी सबैलाई सम्मानपूर्वक बाँच्न पाउने, कानूनको दृष्टिमा समान हुने र कानूनको समान संरक्षण पाउने मौलिक हक सुनिश्चित गरिएको छ। सामाजिक वा सांस्कृतिक दृष्टिले पिछडिएको, उत्पीडित र पिछडा वर्ग, सीमान्तकृत, श्रमिक, अशक्त वा असहाय, पिछडिएको क्षेत्र, आर्थिक रूपले विपन्न खस आर्य नागरिकको संरक्षण,

सशक्तीकरण वा विकासका लागि सकारात्मक विभेद गर्न सकिने अवधारणाबाट 'समानता समानहरूका बिच' मात्र हुने कुरालाई संविधानले प्रत्याभूत गरेको छ।

मौलिक हक संस्थागत र प्रक्रियागत संरचनाद्वारा क्रियाशील गरी गरिबी निवारण गर्न राज्यले सुरक्षा, गैँस, बास, शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, समाजिक सुरक्षा जस्ता विषयमा कानून बनाएर लागु गरेको छ। असुरक्षाको भावना र कुण्ठा गरिबीको आयामाभित्र पर्छ। भयबाट मुक्त भएपछि मात्र धनी, गरिब सबैले जीवनयापनका गैँस, बास र आवासको खोजी गर्छन्। देशको सार्वभौमसत्ता, भौगोलिक अखण्डता र सार्वजनिक शान्ति र सुरक्षा कायम गर्नुपर्ने राज्यको प्राथमिक दायित्व पूरा गर्न सार्वजनिक सुरक्षा ऐन क्रियाशील छ। गैँस फलाउने भूमिको अधिकार मानव अधिकार भएकोले भूमिमा आश्रित वास्तविक किसानको जीवनस्तरमा सुधार ल्याउन कृषियोग्य भूमिको न्यायोचित वितरण र कृषिसम्बन्धी आवश्यक ज्ञान एवं साधन सुलभ गराउने वचनबद्धता भूमिसम्बन्धी कानूनद्वारा राज्यले गरेको छ। 'गैँस' अन्तर्गतको खाद्यमा नागरिकको पहुँच सुनिश्चित गर्न खाद्य अधिकार तथा खाद्य सम्प्रभुतासम्बन्धी ऐन लागु गरिएको छ।

छाहारी (बासस्थान) अभाव भएका नेपाली नागरिकलाई उपयुक्त र सुरक्षित आवास सुविधा उपलब्ध गराउन आवासको अधिकारलाई ऐनद्वारा सुरक्षित पारिएको छ। आफ्नो वा आफ्नो परिवारको स्वास्थ्यमा धर-जग्गा नभएको र आफ्नो वा आफ्नो परिवारको आय वा प्रयासबाट आवासको प्रबन्ध गर्न नसक्ने एवं प्राकृतिक विपत्तिबाट विस्थापितलाई प्राथमिकीकरण गरी राज्यले आवासको सुविधा उपलब्ध गराउनु पर्छ भन्ने कानूनको व्यवस्था छ।

गरिबका लागि 'कालो अक्षर भैसी बराबर' भने जस्तो नहोस् भनी शिक्षामा सहज एवं समतामूलक पहुँच र निरन्तरता सुनिश्चित गर्न तथा शिक्षालाई सर्वव्यापी, जीवोपयोगी, प्रतिस्पर्धी एवं गुणस्तरयुक्त बनाउन सबैका लागि अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षाको कानुनी व्यवस्था छ। आफ्नो क्षमता अनुसारको रोजगारी छनोट गर्ने अवसर प्रदान गर्न तथा रोजगारीको सर्त, अवस्था तथा बेरोजगार सहायता सम्बन्धमा आवश्यक व्यवस्था गर्न रोजगारीको हकसम्बन्धी

ऐन, २०७५ क्रियाशील छ। सामाजिक सुरक्षा ऐन, २०७५ जारी गरी आर्थिक रूपले विपन्न, अशक्त र असहाय अवस्थामा रहेका, असहाय एकल महिला, अपाङ्गता भएका, बालबालिका, आफ्नो हेरचाह गर्न नसक्ने तथा लोपोन्मुख जातिका नागरिकको सामाजिक सुरक्षाको अधिकार सुनिश्चित गरिएको छ।

न्यायमा गरिबको पहुँच सुनिश्चित गर्न राज्यले निःशुल्क कानुनी सहयोग उपलब्ध गराउनु जिम्मेवारी हुन्छ। आर्थिक र सामाजिक कारणबाट आफ्नो कानुनी हक हितको संरक्षण गर्न नसक्ने असमर्थ व्यक्तिका लागि कानुनी सहायता दिन सरकारी नीति, योजना र कार्यक्रम देखिन्छन्। गरिबका समस्या पहिचान गरी न्यायमा निजहरूको सरल र सहज पहुँच सुनिश्चित गराउन सरकारले कानुनी सहायता ऐन, २०५४ र नियमावली, २०५५ जारी गरेको छ।

चालिस हजार रुपैयाँभन्दा कम वार्षिक आय भएको भनी स्थानीय तहले सिफारिस गरेको व्यक्तिलाई जिल्ला स्तरमा रहेको कानुनी सहायता समितिले कानुनी सरसल्लाह दिन्छ; निःशुल्क फिर्दा, प्रतिउत्तर पत्र मसौदा गरिदिन्छ। कानून व्यवसायी नियुक्त गर्न नसक्ने सरकारीवादी फौजदारी कसुरका अभियुक्तलाई निःशुल्क कानुनी राय सल्लाह दिन र निजको तर्फबाट बहस पैरवी गर्न प्रत्येक अदालतमा अधिकृत स्तरको पारिश्रमिक दिई एक जना अधिकृत वैतनिक वकिल रहने व्यवस्था छ।

व्यक्ति, सरकार, गैरसरकारी संस्था र उद्योगपति बिचको सहकार्यबाट निर्धनतामा प्रहार गर्न सकिन्छ। गरिबका प्रति मानवतावादी चिन्तन जाँत आज छ त्यति कहिलै थिएन। सम्पत्तिको न्यायोचित वितरण र सामाजिक सुरक्षा प्रणालीद्वारा गरिबीको अन्त्य गर्ने राज्यको मूल नीति रहने गरेको छ। गरिबी निवारण केवल आर्थिक उत्थानको प्रश्न मात्र नभएर एक सामाजिक र राजनीतिक विषय पनि हो, जसको सम्बन्ध व्यक्तिको राजनीतिक-सामाजिक चेतनाको स्तरसँग हुन्छ। संयुक्त राष्ट्रसंघको 'सहश्राब्दी घोषणा' को एउटा प्रमुख एजेन्डा गरिबी निवारण हो र राष्ट्र सङ्घको मानव अधिकार आयोगका अनुसार मानव अधिकारको प्रत्याभूति, सामाजिक न्याय र सेवासम्पन्नको समान पहुँच कायम गर्नु गरिबी निवारणका लागि अत्यावश्यक छ।

तिमी को हौ ?

• सञ्जीव वगल

जीवनको अविच्छिन्न यात्राका क्रममा परिस्थितिजन्म एक मोड आउँछ। त्यहीँ मेरो सामु एउटा विशाल प्रश्न तेर्सिन्छ- 'तिमी को हो ?' म प्रश्नको वजनले थिचिएर बीच बाटोमै थचारिन्छु। घोरिन्छु अनि आफ्नै परिचय खोज्न दिमागी मन्थन सुरु गर्छु। यस प्रश्नको उत्तर जित्नेकै व्यापक छ जति अन्नत छ आकाशा हेर्नुपर् ! मैले आजसम्म म को हुँ भनेर आफैँलाई सोध्नु परेना तर, आज विवश भएँ। सोधखोज गर्नुपर्ने भयो। प्रश्न उठ्यो मेरो परिचयमाथि। मेरो पहिचानमाथि। मलाई मेरो पहिचान छुट्ट्याउन आमाबुवाले एउटा नाम दिएका छन्। तर, यो नामले कसले चिन्तान् र मलाई ? यो नामधारण गरी मैले त्यस्तो केही विशिष्ट र स्मरणयोग्य कुनै काम गरेको भए पो ! न कुनै कुकर्म गरेको छु। ताकी नराम्रो नामले भए पनि चिनेस्। त्यसकारण यो नाम लिनुको कुनै तुक छैन। मेरो अस्तित्वको अर्को पाटो छ- एक छोरा-नाति, दाजु-भाइ, पति-पिता, भान्जा-भतिजा, ज्वाई-भेना आदि। यो त नाताको सामान्य परिचय भयो। मानिस भई यो पृथ्वी लोकमा जन्मेन जो कोहीले स्वतः प्राप्त गर्छन् यो पहिचाना कुनै ठूलो युद्ध जित्नु परेना न त

कुनै ठूलो पराक्रम नै प्रदर्शन गर्नुपर्छ। म अझै अर्को गहकिलो परिचय खोज्न घोरिन्छु। अनि मेरो जात मेरो अलग पहिचान, मेरो बासस्थान, नागरिकताका आधारमा म एक नेपाली हो यो पनि मेरो पहिचान हो। नेपाल मेरो देश। नेपाली मेरो भाषा। म नेपाली मेरा पुर्खा देशको गरिमा बढ्ने थुप्रै गर्विलो काम गरेर गएका छन्। हो म नेपाली हुनुमा गौरव गर्छु। म नेपाली नै हुँ। मेरो सबभन्दा ठूलो पहिचान नेपालीपन हो। मैले निश्चय गर्छु, छाती फुकाएर नेपाली हुँ भन्ने। तर फेरि मेरो मनमा अनेक विचार अनि शंका उब्जिन थाले। आफूलाई नै प्रतिप्रश्न गर्न थाले। के मैले आफूलाई नेपाली भनेर परिचय दिँदा केही फरक त पर्दैन ? राम्रो नराम्रो के होला ? यस्तै सोच्दै थिएँ। एउटा पुरानो कुराको

सम्झना आयो। त्यसले भ्रूकायो। नेपालमा त केही फरक पर्दैन। तर परदेशमा फरक पर्ने रहेछ। धेरै पहिलेको कुरा। सन् १९९७। ओहरे अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल सिकागोको अध्यागमन क्षेत्र। म नेपालीको हैसियतले हरियो राहदानी (रातो होइन) बोकेर फूर्तिसाथ अघि बढ्दै थिएँ। एक सुरक्षागार्डले रोकेर मेरो राहदानी हेर्न माग्यो। मैले गर्वसाथ खलतीबाट फिर्केर दिँदै। उसले आफ्नो हातमा भएको नेपालको नक्सा अंकित मानचित्र हेर्न थाल्यो। नेपालको नक्सा अंकित क्षेत्रमा रातो घेरा लगाइएको थियो। रातो घेराभित्र पर्ने मुलुकका राहदानीधारी शंकास्पद हुन्छन् र तिनीहरूले गहन चेकजाँच पास गर्नुपर्ने हुँदो रहेछ। उसले मलाई रातो बत्ती बलेको गेटतिर संकेत गर्‍यो।

मेरो घमण्ड चकनाचुर भयो। म त्यहाँको रातो बत्तीभन्दा रातो अनुहार पाँदै लुसुलु भन्सार जाँच गराउन त्यो गेटभित्र छिरेँ। ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेसनल नेपालले हिजोअरिस्त नयाँ प्रतिवेदन सार्वजनिक गर्‍यो। अति भ्रष्टाचार हुने मुलुकको सूचीमा रहँदै आएको नेपालले एक अंक सुधार गरेको समाचार पढेँ। एक अंकको सुधार हुनु स्वागतयोग्य कुरा हो। तर, धेरै भ्रष्टाचार हुने मुलुकको सूचीमा रहिरहनु हामी नेपाली अति भ्रष्टाचारी नै छौं भन्ने त देखाइरह्यो। यो सूचीबाट हट्ने कुनै उपाय छैन ? मेरो अबुफ दिमागमा एउटा बुद्धि सुझ्यो। त्यो सहज उपाय के भने ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेसनल नेपालको प्रतिवेदनलाई नै अमान्य घोषित गर्ने। लामो गणन नै रहँदैन। होइन भने हाम्रा मन्त्रीहरू विदेशतिर भिक्षापात्र लिई 'भिक्षा देही' भनी सहयोगको याचना गर्न जाँदा रिक्त हात फर्कनुपर्ने जोखिम बढ्न सक्छ। 'तीमीहरूलाई दिने कुरा' मेरो देशसम्म पुग्ला नपुग्ला भन्ने प्रश्न उठ्न सक्छ। त्यसमाथि एन्टी मानि लाउन्डरिङको ग्रे एरियाको जोखिम बाँकी नै छ।

अर्थशास्त्रीहरू भन्छन्- 'वैदेशिक ऋणबिना देश नचल्ने अवस्था छ।' यस्तै अवस्था रहिरहने हो भने आन्तरिक ऋण पनि उठ्दैन हुन सक्छ। सरकार कमजोर भयो, देश भ्रष्टाचारमा चुर्लुम्मे हुन्यो, प्रशासनिक संयन्त्र बेकम्मा भयो, दैनिक कार्य सञ्चालन नै हुन सक्ने, व्यवस्थापनमै कमजोरी भयो भने देश कसरी चल्छ ? देश त चलायमान हुनुपर्छ नभए असफल भइन्छ। देशको असफलतालाई बृहत्

रूपमा अर्थ्याउन सकिन्छ। भद्रगोल, अशान्ति, अस्थिरता, लुटपाट, हिंसा, अराजकता जे पनि हुन सक्छ। यसको परिणाम भयावह हुन सक्छ। नेपालको अस्तित्वमाथि नै खतरा उत्पन्न हुन सक्छ। आफू नेपाली हुँ भनी गर्व गर्ने मैले नेपालको रक्षा गर्ने जिम्मेवारी पनि वहन गर्नुपर्छ। यो गर्नु त्यो गर्नु भनी धाक लागेर हिँड्ने अनि देश भड्खालोमा भर्न लाग्दा कता गए म सुरक्षित हुन्छु भनी दाउ हेरी बस्ने। शरणार्थीको फाराम भरी गोजीमा तयारी अवस्थामा राख्ने हो भने म केको नेपाली ? म नालायक, गद्दार, अनि देशद्रोही कहलिन्छु। सोच्दै थिएँ भल्यास्स होसमा आएँ। परको चिया पसलको रेडियोमा गीत गुञ्जरहेको थियो। राष्ट्रकवि माधवप्रसाद धिमिरेको रचना, नातिकाजीको संगीत र स्वरमा। नेपाली हामी रहौला कहाँ नेपाली नरहे उचाइ हाम्रो चुलिन्छ कहाँ हिमाले नरहो तराई हाम्रो सुनका टुक्रा हिमाल हाराको माटो र पानी पहिलो धन धर्तीका छोराको ए कर्होबाट संसार हेर्छी संझ्याले नरहो।

दसैं र तिहार रमाइलो हाम्रो चुट्का र ख्यालीले हृदय हाम्रो जुम्पुटाउँछ जितको झ्यालीले बैँसको तालमा नाचौला कहाँ मादले नरहो। ए कति राम्रो बिहानी पख घामको रेखी हो सभ्यता पैलो संसारमा फैलियो हिमालदेखि हो ब्यूँभार्उला कहाँ पूर्वको पहिलो उज्याले नरहो नेपाली हामी रहौला कहाँ नेपाली नरहो।

कसैले

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

विराटनगर महानगर: ३३ प्रतिशतमात्र आम्दानी

दुर्गम हतुवागढीको बारीगाउँमा बिजुली

विराटनगर(प्रस)। विराटनगर महानगरले चालु वर्षको ६ महिनामा पनि लक्ष्यको ३३ प्रतिशतमात्र आम्दानी गरेको छ। चालु वर्ष ३ अर्ब २८ करोड ५० लाख कुल आय गर्ने लक्ष्य राखेको महानगरले पुस मसान्तसम्ममा १ अर्ब ८ करोड ६८ लाखमात्र आम्दानी भएको नगर सभाको १३ अधिवेशनमा उपप्रमुख शिल्पा कार्की निरीलाले प्रस्तुत गरेको आर्थिक विवरणमा उल्लेख छ। महानगरले चालु वर्षको ६ महिनामा २१ करोड ७ लाख मात्र आन्तरिक आय गरेको छ। यो वार्षिक लक्ष्यको २३ प्रतिशत मात्र हो। चालुवर्ष महानगरले ८९ करोड ५० लाख आन्तरिक आय गर्ने लक्ष्य राखेको छ। गत आर्थिक वर्ष एक अर्ब आन्तरिक आय गर्ने लक्ष्य राखेको महानगरले ४९ करोड मात्र संकलन गरेको थियो। गतवर्ष यो महानगरले आन्तरिक आम्दानीले नयाँपछि वितीय हस्तान्तरणको बजेटले आन्तरिक कर्मचारीलाई तलब खुवाएको थियो। करिब चार सय करारका कर्मचारी रहेको यो महानगरमा कर्मचारीलाई तलब र प्रशासनिक खर्च वार्षिक ६२ करोड भन्दा बढी हुँदै आएको छ। लक्ष्य अनुसारको आन्तरिक आय गर्न नसक्दा र सरकारी वितीय हस्तान्तरण पनि लक्ष्यअनुसार

नहुँदा महानगरमा विकास निर्माणका काम प्रभावित हुँदै आएका छन्। विराटनगर महानगर विकास निर्माणमा दातृ निकायको शरणमा छ। आन्तरिक आम्दानी लक्ष्यको आधा पनि नहुँदा कर्मचारीलाई तलब खुवाउन र प्रशासनिक खर्च गर्न पनि महानगर वितीय हस्तान्तरणमा निर्भर हुँदै आएको छ।

विराटनगर महानगर घोषणा कालदेखि नै लक्ष्य अनुसारको आन्तरिक आय गर्न र सरकारी वितीय हस्तान्तरण रकम हात पार्न असफल हुँदै आएको छ। महानगर घोषणा हुँदाका वर्षदेखि नै आन्तरिक आय एक अर्ब गर्ने लक्ष्य राख्दै आएको यो महानगरले लक्ष्यका आधा पनि

आन्तरिक आय गर्न सकेको छैन। सुरुको वर्ष एक अर्ब आन्तरिक आय गर्ने लक्ष्य राख्दा ३९ करोड र गत वर्ष एक अर्ब नै लक्ष्य हुँदा ४९ करोड मात्र आन्तरिक आय गरेको थियो। जबकी महानगर हुनका लागि कम्तीमा एक अर्ब आन्तरिक आय हुनुपर्ने प्रावधान छ। चालु वर्षको ६ महिनामा यो महानगरले १ अर्ब

उपप्रमुख कार्कीले प्रस्तुत गरेको विवरणमा उल्लेख छ। राजश्व बाँडफाँटको रकम हातपार्ने क्रममा पनि यो महानगर पछि पर्दै आएको छ। राजश्व बाँडफाँटबाट ७० करोड २५ लाख आम्दानी हुने अनुमान गरेको महानगरले १३ करोड ४२ लाखमात्र प्राप्त गरेको छ। यो १९ प्रतिशतमात्र हो। त्यसैगरी अन्तर सरकारी वितीय हस्तान्तरणमा संघीय सरकारबाट १ अर्ब १९ करोड २४ लाख अनुमान गरिएकोमा ६७ करोड ८८ लाख ६४ हजार मात्र हात लागेको आर्थिक विवरणमा उल्लेख छ।

प्रदेश सरकार अन्तर सरकारी वितीय हस्तान्तरणतर्फ पुससम्ममा ४ करोड ६६ लाख ३३ हजार रुपैयाँ अनुमान गर्दा १ करोड २९ लाख ३४ हजार र जनसहभागिताबाट ८ करोड ७९ लाख ३४ हजार जुट्ने अनुमान गर्दा ९४ लाख ४७ हजार मात्र जुटेको छ। लक्ष्य अनुसारको आन्तरिक आय गर्न र सरकारी वितीय हस्तान्तरण हात पार्न असफल हुँदै आएको विराटनगर महानगरले अर्धवार्षिक समीक्षा बैठकमा कुल बजेटमा ६ करोडले बृद्धि गरेको छ। असरमा सम्पन्न नगरसभाले महानगरको अनुमानित बजेट ३ अर्ब २८ करोड ५० लाख तर्जुमा गरेको थियो।

६९ घर अहिले फिर्तामिली भएका छन्। मञ्जुरीको टुकी बालेर जीवन बिताउन बाध्य गाउँलेको गाउँमा बिजुली आउला भन्ने सपना अहिले आएर पूरा भएको वडाध्यक्ष प्रेम थापाले बताए।

एने भने, "दुर्गम गाउँपालिकाका धेरै वडाका जनता अँध्यारोमा बस्न बाध्य हुनुहुन्छ, तर अहिले गाउँमा पनि बिजुली पुन थालेकामा यहाँका जनतामा खुसी छाएको छ।" जिल्लाका ग्रामीण क्षेत्रमा विद्युत् प्राधिकरण र ठेकेदारमार्फत विद्युतीकरणको क्रम चलिरहेको नेपाल विद्युत् प्राधिकरण वितरण केन्द्र भोजपुरअन्तर्गतको हतुवागढी घोडेतर प्युज सेवाले वडा नं ८ को पाल्पानी, विद्यापोखरी, रोक्ताङ ७९ लाख ३४ हजार जुट्ने अनुमान गर्दा ९४ लाख ४७ हजार मात्र जुटेको छ। लक्ष्य अनुसारको आन्तरिक आय गर्न र सरकारी वितीय हस्तान्तरण हात पार्न असफल हुँदै आएको विराटनगर महानगरले अर्धवार्षिक समीक्षा बैठकमा कुल बजेटमा ६ करोडले बृद्धि गरेको छ। असरमा सम्पन्न नगरसभाले महानगरको अनुमानित बजेट ३ अर्ब २८ करोड ५० लाख तर्जुमा गरेको थियो।

रामबहादुर भन्छन्, "गाउँमा बिजुली पुगेपछि म मात्रै होइन, गाउँका बूढाबूढी, तनेरीदेखि बालबालिका सबै खुसी छौं।" अहिलेसम्म चाहेर पनि हाम्रो गाउँमा विद्युतको पहुँच पुगेको छैन। नेपाल विद्युत् प्राधिकरण वितरण केन्द्र भोजपुरअन्तर्गतको हतुवागढी घोडेतर प्युज सेवाले वडा नं ८ को पाल्पानी, विद्यापोखरी, रोक्ताङ ७९ लाख ३४ हजार जुट्ने अनुमान गर्दा ९४ लाख ४७ हजार मात्र जुटेको छ। लक्ष्य अनुसारको आन्तरिक आय गर्न र सरकारी वितीय हस्तान्तरण हात पार्न असफल हुँदै आएको विराटनगर महानगरले अर्धवार्षिक समीक्षा बैठकमा कुल बजेटमा ६ करोडले बृद्धि गरेको छ। असरमा सम्पन्न नगरसभाले महानगरको अनुमानित बजेट ३ अर्ब २८ करोड ५० लाख तर्जुमा गरेको थियो।

भद्रपुरमा... चोरी गरेको थियो। सो घटनाको बारेमा पनि केही पत्ता लागेको छैन। नगरमा चोरीका घटना बढेसँगै प्रहरी गस्ती बढाएको वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरका इन्स्पेक्टर सञ्जीव बोगटीले बताए।

अहिलेसम्म चोर भने फेला परेको छैन। सिसी क्यामेराले काम नगर्दा चोर समाल समस्या भइरहेको बताउँदै इन्स्पेक्टर बोगटीले भने, 'चोरी घटनामा संलग्नताको पहिचानका लागि शक्यताका आधारमा विद्युत् प्राधिकरणमा निवेदनमा लिएर सोधपुछ गरिरहेका छौं।' सिसी क्यामेरा देखाउने दौँत मात्र बनेको छ। भारतीय सीमासँग जोडिएको भद्रपुर नगरमा चोरीसँगै अपराधिक क्रियाकलाप रोकथाम तथा न्यूनीकरण गर्ने उद्देश्य सिसीटीभी क्यामेरा जडान गरिएको छ। कोशी प्रदेश सरकार, भद्रपुर नगरपालिका, नागरिक समाज, स्थानीय संघ संस्थाको सहयोग तथा वडा प्रहरी कार्यालयको पहलमा नगर क्षेत्रमा २०७५ साल पुसमा सिसी क्यामेरा जडान गरिएको थियो।

पहिलो चरणमा १४ वटा र दोस्रो चरण १४ वटा गरी २८ वटा सिसी क्यामेरा जडान गरिएको थियो। नगरमा जडान गरिएको सिसी क्यामेरा देखाउने दौँत मात्र बनेको छ। प्रहरीले सिसी क्यामेराको सहयोगमा अहिलेसम्म कुनै अपराधी फेला पार्न सकेको छैन। मेची पुल, प्रहरी कार्यालय अगाडि, भन्सार छेउ, सगरमाथा चोक, हस्पिटल चोक, सँगमचोक, भानुचोक, भद्रपुर बजार, जनताचोक, गिरीचोक, कनहाचोक, गणेश मन्दिर, फिक्की चोक, नगरपालिका कार्यालय अगाडि लगायतका स्थानमा सिसी क्यामेरा बिजुलीको पोल्मा भुङ्ग् याइएको छ।

२८ वटा सिसी क्यामेरामध्ये हाल ९ वटाले मात्र काम गरिरहेको वडा प्रहरी कार्यालय भद्रपुरका इन्स्पेक्टर बोगटीले जानकारी दिए। सिसी क्यामेरा मर्मत सम्भारका लागि भद्रपुर नगरपालिकालाई आग्रह गर्दा पनि अर्भ बन्न नसकेको इन्स्पेक्टर बोगटीले बताए।

स्थानीय उत्पादनमा रहेको सिक्केल खोला जलविद्युत् आयोजनाबाट भोजपुर सदरमुकाम र आसपासका करिब एक हजार चार सय घर परिवारमा मात्र विद्युत् सेवा पुगेकामा विसं २०६७ कात्तिक महिनाबाट विद्युत् प्राधिकरणको शाखा भोजपुरमा स्थापना भएसँगै विद्युतीकरणको काम सुरु भएको थियो। भोजपुरमा हाल निजीस्तरका दुई वटा हाइड्रोपावर सञ्चालनमा छन्।

भोजपुरमा हाल ८५ प्रतिशत विद्युतीकरण भइसकेको छ भने जिल्लाको उत्तरमा रहेको सात्पासिलिछो र दक्षिणमा रहेको आमचोक गाउँपालिका क्षेत्रमा विद्युतीकरणको काम बाँकी छ। नेपाल विद्युत् प्राधिकरण भोजपुर वितरण केन्द्रका अनुसार अहिलेसम्म २४ हजार बढी घरघुरीमा विद्युतको पहुँच पुगिसकेको छ।

सडकमा जडित सिसी क्यामेरा नचल्दा वा चलेकोले पनि मान्छे पहिचान गर्न नसक्दा शान्ति सुरक्षामा चुनौती थपिएको स्विकार्दै इन्स्पेक्टर बोगटीले भने, 'सवारीसाधनको नम्बर पनि पहिचान गर्न समस्या भइरहेको छ, पहिला लगाइएका क्यामेराले काम गरेन, अब राम्रो क्वालिटीको क्यामेरा लगाउनुपर्ने भएको छ।' त्यसका लागि नगरपालिकासँग पुनः आग्रह गरिने उनको भनाइ छ।

यता नगर प्रमुख गणेश पोखरेलले यति धेरै सिसी क्यामेरा बिग्रिएको बारेमा प्रहरीले नगरपालिकालाई जानकारी नगरेको बताए। प्रहरीले दसैँ तिहारअघि केही बिग्रिएको भनी जानकारी गराएको थियो। १९ वटा सिसी क्यामेरा बिग्रिएको बारेमा जानकारी नआएको बताउँदै नगर प्रमुख पोखरेलले भने, 'नगरपालिकाले वर्षौंपिच्छे सिसी क्यामेरा मर्मत सम्भार गरिदिँदै आएको छ, नगरको शान्ति सुरक्षामा लागि आइटीसँग समन्वय गरी बिग्रिएका क्यामेराहरू पुनः मर्मत सम्भार गरिन्छ।' यसका लागि प्रहरीले नगरपालिकासँग समन्वय गर्नुपर्ने, उनले भने।

सिमसार क्षेत्रको संरक्षण आवश्यक : मन्त्री उप्रेती

विराटनगर(प्रस)। कोशी प्रदेशका पर्यटन, वन तथा वातावरणमन्त्री गणेश उप्रेती 'सुशील' ले पर्यावरणलाई स्वच्छ बनाउन सिमसार क्षेत्रको संरक्षण एवम् संवर्धन गर्नुपर्ने बताएका छन्। शुक्रबार मोरङको पथरीशानिश्चरेमा विश्व सिमसार दिवस-२०८० को अवसर पारेर आयोजना भएको कार्यक्रममा बोल्दै मन्त्री उप्रेतीले यस्तो बताएका हुन्।

क्षेत्र आयआर्जनको एउटा माध्यम हो, यसैले यसको दोहन होइन संरक्षण हुनुपर्छ,' उनले भने, 'जंगल र जंगलसँग जोडिएको सिमसारले पृथ्वीलाई संकट हुनबाट बचाउँछ।' मन्त्री उप्रेतीले सिँचाइको मूल स्रोतको रूपमा रहेको सिमसारले जलचक्र तथा उपयुक्तलाई प्राण दिइरहेको चर्चा गर्दै यसको संरक्षणमा मन्त्रालयले आवश्यक कार्य गरिरहेको जानकारी

दिए। यसैगरी पर्यटन, वन तथा वातावरण मन्त्रालयका सचिव विशाल धिमिरेले प्राकृतिक सम्पदा सिमसारलाई दीर्घो रूपमा संरक्षण गरी यसबाट लाभ लिनु सक्नुपर्ने बताए। 'जमिन लह्दैन, पानी सुक्दैन' त्यसैले सिमसारको महत्त्व छ,' उनले भने, 'प्रकृतिलाई बचाउन सकिने भने भावी सन्ततिले प्राकृतिक संकट बेहोर्छ।'

पथरी शानिश्चरे नगरपालिकाका प्रमुख मोहनबहादुर तुम्बापोले सिमसारले गर्दा प्राकृतिक प्राणीलाई बाँच्न एवम् चरण गर्न सजिलो हुने भएकाले यसको संरक्षण एवम्

प्रवर्धन गर्न नगरपालिकाबाट सक्दो सहयोग गर्ने बताए। डिभिजन वन कार्यालय मोरङका प्रमुख विष्णुलाल धिमिरे र भद्रा डिभिजनका प्रमुख मेघराज रायले पाँच प्रतिशत सिमसारले ओगटेको हाम्रो भूभागलाई प्राकृतिक सौन्दर्यता दिन सिमसारले महत्वपूर्ण कार्य गरिरहेको बताए।

शान्ति सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका अध्यक्ष कुलबहादुर गुरुङले सिमसारले आन्तरिक पर्यटकलाई रमाउनका साथै रोजगार पनि सिर्जना गरेको जानकारी दिए। चित्रकला प्रदर्शनीका साथै पर्यावरण सम्बन्धमा विद्यालयस्तरीय विद्यार्थीले गरेका क्रियाकलापमा आयोजकले प्रमाणपत्र पनि वितरण गरेको थियो।

'सिमसार र मानव कल्याण' प्रमुख नाराकासाथ डिभिजन वन कार्यालय र शान्ति सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह पथरी शानिश्चरेले आयोजना गरेको कार्यक्रममा बोल्दै मन्त्री उप्रेतीले सिमसार क्षेत्र आयआर्जनका माध्यम भएको बताए। 'सिमसार

क्रममा मृत्यु भएको नेपाली सेनाको सैनिक जनसम्पर्क तथा सूचना निर्देशनालयले जनाएको छ। उनको शव स्वदेश ल्याउन आवश्यक समन्वय भइरहेको नेपाली सेनाका सूचना अधिकारी सहायक रथि

कृष्णप्रसाद भण्डारीले जानकारी दिए। हाल उक्त मिसन तैनाथ रहेको लेबनानको सीमावर्ती इलाकामा लडाइँ चलिरहेको हुँदा त्यसको मनोवैज्ञानिक असर हो वा अन्य कुनै कारण हो भन्नेबारेमा बुझ्ने कार्य भइरहेको उनले बताए।

त्यहाँ तैनाथ उक्त गणमा रहेका थापाको सकल दर्जाको एक वर्ष कार्य अवधि पुग्ने क्रममा रहेको थियो।

युवा तथा खेलकूद शाखाका शाखा अधिकृत दिनेश आचार्य,नेपाल शिक्षक संघ भद्राका उपाध्यक्ष धनकुमारी खरेल, नेपाल शिक्षक महासंघ बिर्तामोडका अध्यक्ष युवराज कट्टेलको आतिथ्यता रहेको थियो। उक्त अवसरमा अध्यक्ष प्रसाईले नेपाल शिक्षक संघ बिर्तामोडले एक वर्षभित्रमा सम्पादन गरेका कार्यहरू साथै आगामी दिनमा गर्नुपर्ने कार्यक्रमहरूको विवरण प्रस्तुत गरेका थिए। कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि महासमिति सदस्य जलकुमार गुरुङ, नगर सभापति भोजराज सिटौला, पूर्व वडाध्यक्ष कुलप्रसाद संग्रौला, शिक्षा शाखाका प्रतिनिधि दिनेश आचार्य, शिक्षक महासंघका अध्यक्ष युवराज कट्टेललगायतले शुभकामना मन्तव्य राखेका थिए। सरस्वती दाहालले स्वागत मन्तव्य राखेको सो कार्यक्रमको संचालन सचिव युवराज ढकालले गरेका थिए। बिर्तामोडमा नेपाल शिक्षक संघमा कुल १९५ शिक्षकहरू आवद्ध रहेका छन्।

बिर्तामोडका... यस वर्ष शिक्षण पेशाबाट अवकाश हुने धनबहादुर पोखरेल र हरिबहादुर बस्नेतलाई दीर्घसेवा सम्मानसहित विदाई गरिएको थियो। महेन्द्रज्योति माविका नवनिर्वाच्य प्रधानाध्यापक जयकुमार भ्रा र शुक्रराज आबिका सोमादेवर दुलाललाई बधाई तथा शुभकामना दिइएको कार्यक्रममा यसै वर्ष सरुवा र नवनिर्वाच्य १० जना शिक्षकहरूलाई स्वागत सम्मान गरिएको थियो।

नेपाल शिक्षक संघ बिर्तामोडका सभापति जयकुमार प्रसाईको अध्यक्षतामा महेन्द्रलाल माविमा भएको कार्यक्रममा नेपाली कांग्रेसका महासमिति सदस्य तथा जिल्ला कोषाध्यक्ष जलकुमार गुरुङको प्रमुख आतिथ्यता रहेको थियो। कार्यक्रमको विशिष्ट अतिथिमा नगर सभापति भोजराज सिटौला, नेपाल शिक्षक संघका निवर्तमान सभापति नेत्रप्रसाद खरेल, वडाध्यक्षहरू सूर्यप्रसाद कन्दर्प वा,दुर्धन गुरुङ,रोहित प्रसाई,शिक्षा

शान्ति सेनामा तैनाथ थापाको मृत्यु

भद्रा(प्रस)। संयुक्त राष्ट्रसंघको आह्वानमा शान्ति स्थापना कार्यका लागि लेबनानमा तैनाथ पुरानो गोरख गण (शान्ति सेना) ६४औँ डफ्रामा कार्यरत सिपाही सुवास थापाको मृत्यु भएको छ।

दोलखा निवासी थापा उक्त गण हडक्वाँटरको बंकरमा ड्युटीमा रहँदा माघ १८ गते आफूले बोकेको हतियारबाट गोली लागेर घाइते भएला परेका थिए। उनको उपचारका

क्रममा मृत्यु भएको नेपाली सेनाको सैनिक जनसम्पर्क तथा सूचना निर्देशनालयले जनाएको छ। उनको शव स्वदेश ल्याउन आवश्यक समन्वय भइरहेको नेपाली सेनाका सूचना अधिकारी सहायक रथि

कृष्णप्रसाद भण्डारीले जानकारी दिए। हाल उक्त मिसन तैनाथ रहेको लेबनानको सीमावर्ती इलाकामा लडाइँ चलिरहेको हुँदा त्यसको मनोवैज्ञानिक असर हो वा अन्य कुनै कारण हो भन्नेबारेमा बुझ्ने कार्य भइरहेको उनले बताए।

त्यहाँ तैनाथ उक्त गणमा रहेका थापाको सकल दर्जाको एक वर्ष कार्य अवधि पुग्ने क्रममा रहेको थियो।

मानव डेन्टल

काँकरभिट्टारोड, बोलबम पेट्रोलपम्प पूर्व, बिर्तामोड

फोन: ०२३-५४२६९६, मो: ९८५२६४०४०५

स्वास्थ्य मुस्कान, स्वास्थ्य जीवन, यही हो मानव डेन्टलको पहिचान

दैनिक सेवाको लागि

- डा. मेची अञ्चल अस्पतालबाट
- डा. भैरहवाबाट
- डा. काठमान्डौबाट

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

<p>चन्द्रगढी, भद्रपुर</p> <p>लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६३३९९६ द्रोण अधिकारी : ९८४२६३३९९९</p>	<p>दमक</p> <p>विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०९३७ देविबहादुर बस्नेत : ९८५७२२४६२९</p>	<p>मेचीनगर</p> <p>चारआली : ९८४२७०३०९३ गोबिन्द धिमिरे : ९८५२६४०९५०</p>	<p>उलाबारी</p> <p>रुपेन्द्र शर्मा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिएटिम आई: ०२९-५२५६९८</p>	<p>इलाम, गंगालबारे</p> <p>रणवीर लिठबू ९८५६९८४७५७</p>	<p>काठमाडौँ</p> <p>फ्रेन्डशिप पुस्तक पसल ०२३-५६२४२४</p>	<p>कापा बजार</p> <p>बरत राजवंशी ९८५७०४९००९</p>
---	--	--	--	---	--	---

<p>आजको राशिफल</p> <p>मेष : शुभकार्यको चर्चा चल्नेछ। विनियम संस्थाबाट सहयोग पाइनेछ। आज एकपछि अर्को अवसर आउनाले मन प्रसन्न रहनेछ। नयाँ व्यक्तिसँग भेटघाट।</p> <p>वृष : प्रेम र मित्रताको बन्धन कसिने छ। आफ्नो अधिकार प्राप्तिका लागि गरिएको।</p>	<p>कर्कट : लाभदायक यात्रा रहनुका साथै पदप्रतिष्ठा प्राप्त हुने देखिन्छ। दैनिक कामहरू सन्तोषजनक ढंगले सम्पन्न हुनेछन्।</p> <p>सिंह : आज सामाजिक तथा धार्मिक कार्यमा रुचि बढ्नेछ। नयाँ वस्त्र एवं अलङ्कारको प्राप्ति।</p>	<p>तुला : सामान हराउने वा चोरी हुने सम्भावना छ। दैनिकी काममा चुनौतीको सामना गर्नुपर्ला। कतिपय राम्रा अवसरहरू प्राप्त हुनेछन्।</p> <p>वृश्चिक : आज नयाँ र शुभ समाचार सुन्न पाइएला। मनमा हर्ष, उमङ्ग र उत्साह छाउनेछ।</p>	<p>मकर : आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ। कला र गलाको प्रभाव बढ्नेछ। वैदेशिक कार्य पनि अधि बढ्नेछ।</p> <p>कुम्भ : सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ। गरेका कामबाट धेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ।</p>
--	---	---	---